

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 24. februar 2016
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Marie Louise S. Birkedal
Als
Sagsnr.: 2016-6130-0128
Dok.: 1876200

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-698/15, Davis m.fl.

Indledning

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) har forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål om, hvorvidt Domstolens dom i de forenede sager C-293/12 og C-594/12, EU:C:2014:238, afsagt den 8. april 2014, Digital Rights Ireland og Seitlinger (herefter dommen i sagen Digital Rights Ireland), fastsætter ufravigelige EU-retlige krav, der finder anvendelse på en medlemsstats nationale ordning for adgang til data, der er lagret i overensstemmelse med national lovgivning, med henblik på at overholde artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (herefter Chartret), og om anvendelsesområdet for Chartrets artikel 7 og 8 i medfør af dommen udvides ud over anvendelsesområdet for artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter EMRK). Sagen er underkastet fremskyndet procedure.

Baggrunden for spørgsmålene er dommen i sagen Digital Rights Ireland, hvor Domstolen erklærede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (herefter logningsdirektivet) ugyldigt under henvisning til, at EU-lovgiver havde overskredet de grænser, som overholdelsen af proportionalitetsprincippet kræver, henset til Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Domstolen har besluttet, at der skal afholdes mundtlig forhandling i sagen, og at denne skal foregå samlet for denne sag og sagen C-203/15, Tele2 Sverige AB mod Post- og telestyrelsen, idet sagerne vedrører samme emne. Regeringen har den 25. august 2015 afgivet skriftligt indlæg i sagen C-203/15, Tele2 Sverige AB mod Post- og telestyrelsen.

Sagens faktiske omstændigheder

Spørgsmålene er stillet i forbindelse med en sag, der er indbragt for de britiske domstole af Peter Brice, Geoffrey Lewis, David Davis og Tom Watson (herefter sagsøgerne) mod Secretary of State for the Home Department (herefter Secretary of State), idet sagsøgerne har gjort gældende, at ordningen om datalagring i Section 1 i Data Retention and Investigatory Powers Act 2014 (lov om datalagring og efterforskningsbeføjelser af 2014) (herefter kaldet DRIPA) er uforenelig med Chartrets artikel 7 og 8 og EMRK's artikel 8.

I medfør af Section 1(1) i DRIPA kan Secretary of State udstede en lagringsmeddelelse, hvori en offentlig teleoperatør pålægges at lagre relevante kommunikationsdata.

Regeringens interesse i sagen

På linje med den af regeringen fremførte argumentation i EU-domstolens sag C-203/15, Tele2 Sverige AB, er det også i denne sag regeringens opfattelse, at regeringen bør afgive indlæg i denne sag, idet dansk lovgivning i lighed med den britiske lovgivning indebærer en forpligtelse for teleudbydere til at lagre oplysninger om trafikdata, som omfatter alle personer, (uanset om disse er mistænkt for et strafbart forhold eller ej) bl.a. med henblik på efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet.

Domstolens besvarelse af de af Court of Appeal forelagte præjudicielle spørgsmål har derfor betydning for vurderingen af den danske lovgivning i forhold til Chartrets artikel 7, 8 og EMRK artikel 8.

Regeringens synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at regler som de, der er beskrevet i forelæggelseskendelsen, på en række punkter adskiller sig afgørende fra logningsdirektivets regler. Det gælder navnlig vedrørende lagringstiden for og beskyttelsen af de lagrede data. Dertil kommer, at der gælder en række tilsynsforanstaltninger både i forhold til teleudbydere og myndigheder.

Det fremgår af e-data-beskyttelsesdirektivets artikel 15, stk. 1, at medlemsstaterne af hensyn til bl.a. forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager kan vedtage retsfor skrifter om lagring af data i en begrænset periode. En medlemsstat, der fastsætter regler om lagring af data med henblik på efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet, handler derfor efter regeringens opfattelse inden for rammerne af EU-retten. Chartret finder derfor anvendelse, jf. Chartrets artikel 51, stk. 1.

Det er regeringens opfattelse, at regler som de, der er beskrevet i forelæggelseskendelsen, udgør et indgreb i retten til privatliv og familieliv, jf. Chartrets artikel 7, og i retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. Chartrets artikel 8, men at dette indgreb er sagligt begrundet i hensynet til efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet. Reglerne er desuden egnede til at opnå det angivne formål og går – baseret på en samlet vurdering, jf. Digital Rights-dommen – ikke ud over, hvad der er nødvendigt med henblik på at opnå dette mål.

Det er således regeringens opfattelse, at Digital Rights-dommen skal forstås således, at hvis nationale regler om lagring af data med henblik på efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet ud fra en samlet vurdering og under inddragelse af de forhold, som Domstolen lægger vægt på i dommen, er begrænset til det strengt nødvendige, er reglerne ikke i strid med retten til privatliv og familieliv og beskyttelse af personoplysninger, jf. Chartrets artikel 7 og 8.

Regeringen har på den baggrund besluttet at afgive indlæg i sagen.